

دليل المسلم الجديد، ما هو الإسلام؟
للشيخ د. هيثم سرحان

Далели мусалмони нав

Ислом чист?

Syaikh Dr. Haitsam Sarhan

Паёми мухтасар бо номи:

"Чӣ тавр ман ба Ислом ворид шавам? "

Омодаи ниёзманд ба авфи Парвардигораш:

Ҳайсам ибни Муҳаммад Сарҳан

Устои Донишқадаи Ал-Ҳаром дар Масҷиди Набавӣ - қаблан –

ва роҳбари Донишқадаи Суннат

mahadsunnah.com

Аллоҳ ӯро, падару модараш ва онҳоро, ки дар
таҳияи ин китоб кӯмак кардаанд, бибахшад.

Тарҷумон:

ШАҲОБИДДИН СОЛИҲ

Нашри аввал

[Ҳуқуқи чоп ба ҳар мусалмон дастрас аст,
бидуни тағйир додани мазмуни рисола]

Савол:	Ҷавоб:
Оё дар Ислом ворид шудан осон аст?	Оре, барои ворид шудан дар Ислом ниёз ба восита ва урфу одат нест.
Оё дар ворид шудани дар Ислом шитоб кунам, ё интизори вақти муносиб шавам ё баъзе мушкилиҳо тамом шавад?	Бояд шитоб намоӣ, зеро дар Ислом овардан, гоҳо ба офатҳо мерасонад, ба ростӣ кадом вақте мемири, ҳамонгуна ки ворид шудан дар Ислом тиҷорати фоидаовар аст ва ҳар қадар дар тиҷорат шитоб кардӣ, фоидаи он бештар мегардад.
Касе ки ворид шудан ба Исломо меҳаҳад, чӣ мекунад?	Танҳо ба гуфтани ду шаҳодат: "Ашҳаду алла илоҳа иллаллоҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ" ниёз дорад.
Ба кадом луғат мегӯяд?	Ба ҳар забоне ки хуб ҳарф мезанад, метавонад, бигӯяд ва шарт нест, ки ба забони арабӣ бигӯяд.
Оё онро бе фаҳмидани маънояш мегӯяд?	Не, зарур аст, ки маънои онро бифаҳмад ва он чиро, ки он дар бар мегирад, эътиқод намояд ва ба муқтазои он амал кунад.
Маънои калимаи "Ашҳаду" чист?	Маънояш: Ба қалбам иқрор ва эътироф мекунам ва ба забонам мегӯям ва ба аъзои баданам амал

Савол:	Ҷавоб:
Маънои "ла илоҳа иллаллоҳ" чист?	мекунам.
Маънои "анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулӯҳ" чист?	Маънояш: Маъбудӣ бар ҳаққе ҷуз Аллоҳ нест. Маънояш ин аст, ки Муҳаммад бандаест, ки парастида намеша- вад ва расулест, ки дурӯғгӯ карда намешавад. Аз ин шаҳодат лозим меояд, ки ӯро дар ҳар чизе ки хабар додааст тасдиқ ва бовар намоӣ ва ба ҳар чизе ки амр кардааст, итоат на- моӣ ва аз ҳар чизе ки манъ ва сарзаниш кардааст, иқтиноб на- моӣ ва ин ки ба суннати ӯ пайравӣ намоӣ ва ба ӯ иқтидо кунӣ.
Хело хуб фаҳмидам, ҳоло чӣ кор кунам?	Аз паси ман такрор кун: "Ашҳаду алла илоҳа илаллоҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва ра- сулӯҳ" .
Оё ман ҳоло мусалмон ҳастам?	Оре, алҳамду лиллоҳ, ин аз фазли Аллоҳ бар ту аст.
Ҳоло монанди мусалмон, ба ман чӣ васият мекунӣ?	Ман туро васият мекунам, ки Ал- лоҳро дуъо кун, ки туро дар Дин устувор гардонад ва ҳамнишини нек интиҳоб намо, ки туро дар ин роҳ кӯмак намояд ва Исломро таълим бигир ва исломатро махфӣ дор, то ки ба амри Аллоҳ қавӣ

Савол:	Ҷавоб:
Беҳтарин дуъо чист?	гардӣ. "Моро ба роҳи рост ҳидоят кун". (Сураи Фотиҳа, ояти: 6).
Осонтарин зикр чист?	Осонтарин зикр "бисмиллоҳ" аст, пеш аз даромадани масҷид, ман- зил, аз онҳо баромадан, дар вақти қироати Қуръон ва пеш аз даро- мадани халоҷо ва пеш аз баровар- дани либосҳо ва пеш аз вузӯ ва пеш аз таому шаробва дигар ҷойҳо гуфта мешавад.
Ҳукми хатоҳои ман, ки пеш аз Ислом буд, чӣ мешавад?	Ислом гуноҳони пеш аз худро маҳв месозад, магар ки аз ҳуқуқи бандагон бошад, ки бояд онро адо кунад, пас адои он бар муста- ҳиққонаш воҷиб мебошад.
Пас аз гуфтани шаҳодат, бар ман чӣ лозим аст?	Ғусл кардан лозим аст.
Барои чӣ ғусл мекунам?	Аввал ин ки мусалмон намегӯяд: Барои чӣ? Ва ҳамоно мегӯяд: "Шу- нидем ва итоат кардем" (сураи Нур, ояти: 51).
	Дуввум: Ғусл мекунӣ, то ки зоҳи- ри баданатро тоза кунӣ, ҳамчун- не ки ботинатро тоза кардӣ.
Хуб, чи тавр ғусл мекунам?	Бо қалбат нияти ғусл мекунӣ ва бисмиллоҳ мегӯӣ ва ба тамоми

Савол:	Ҷавоб:
Пас аз ғусл чӣ? Бар ман хондани намоз душвор аст, зеро дар он гуфтор ва кирдоре аст, ки ман нек ба ҷо оварда наме- тавонам?	баданат об мерезӣ. Ҳаргоҳ вақти намоз даромад, ба амри Аллоҳ намоз меҳонӣ. Ислом дини осон аст на душвор, пас сипосу миннат аз он Аллоҳ аст.
Чӣ тавр намоз меҳонам?	Бояд ту бо ман намоз бихонӣ ё мақтаъҳои таълими намозро му- шоҳида намой ва шумо мувофиқи истинодҳое, ки дар охири ин паём оварда шудаанд, дар каналҳои Донишқадаи Суннат клипҳоро бо чанд забон пайдо хоҳед кард.
Баъд аз намоз чист?	Ту бояд панҷ аркони Исломро, ки Ислом бар он бино шудааст, таълим бигирӣ, сипас асосҳои имонро ва ҳамчунин...то ки ба ҳар чизе ки ислом ва имони ту дуруст мешавад, пурра гардонӣ.
Барои омӯхтани Ислом ба дохил шудани кадом сайтҳо маро маслиҳат медиҳӣ?	Ман ба шумо дар вебсайтҳои оли- мони бузург ва иттиҳодияҳои тар- ғиботи ҷомеа дар Шохигарии Арабистони Саудӣ маслиҳат ме- диҳам.

Савол:	Ҷавоб:
Бо хешовандони ғайримусулмонам чӣ гуна муносибат кунам?	Ту бо онҳо рафтор мекунед, ки Паёмбар ﷺ бо забону ахлоқи худ ва рафтораш бо ғайри мусалмонон муомила карда буд.
Онҳое ҳастанд, ки мехоҳанд дини исломро қабул кунанд, аммо намехоҳанд ба аҳли оилаашон дар бораи дини ислом омаданашонро нагӯянд, ҳукми онҳо чист?	Касе, ки Исломро қабул кунад, воҷиб нест, ки касеро аз қабули исломаш хабар диҳад, зеро пазириши ӯ миёни ӯ ва Аллоҳ аст.
Беҳтарин китоб дар Ислом кадом аст?	Беҳтарин китоб Қуръони карим аст, зеро он каломи Аллоҳ таъоло аст.
Муҳимтарин сура дар Қуръони Карим кадом аст?	Муҳимтарин сура Фотиҳа аст, ки барои ҳамин дар ҳар ракаат намоз онро мехонем.
Бузургтарин оят дар Қуръони Карим кадом аст?	Бузургтарин оят дар Қуръон Оят-алкурсӣ аст.
Чӣ тавр ман метавонам Қуръон бихонам?	Бо омӯхтани Қуръон ва шунидани тиловат; Чунончи қироати Шайх Ҳузайфӣ, Ҳусарӣ ва дигарон.
Ман Қуръонро чӣ гуна мефаҳмам?	Шумо метавонед онро бо мутолиаи китобҳои тафсирии уламои

Савол:	Ҷавоб:
Аз куҷо метавонам тафсири Қуръонро пайдо кунам?	маъруфи уммат бифаҳмед. Ман ба шумо маслиҳат медиҳам, ки Маҷмааи чопи Қуръон дар шаҳри Паёмбар ﷺ-ро боздид кунед.
Шумо ба ман чӣ маслиҳат медиҳед, ки баъд аз Қуръон бихонам?	Ман шуморо ба хондани ҳадисҳои саҳеҳи Паёмбар ﷺ насиҳат мекунам.
Беҳтарин китоб дар бораи ҳадисҳои Паёмбар кадом аст?	Беҳтарин ва дурусттарин китоби ҳадис китоби «Саҳиҳи Бухорӣ» аст, ки уммат ба он иттифоқ карданд ва уламои гиромӣ аз он хушнуд ҳастанд. Ман ба шумо маслиҳат медиҳам, ки истиноди зеркашии китобро дар охири ин паём дида бароед.
Муҳимтарин ҳадис дар суннати Паёмбар кадом аст?	Муҳимтарини онҳо ҳадиси Ҷибраил дар баёни се дараҷаи дин аст: Ислому имон ва эҳсон.
Метарсам, ки исломро омӯхта наметавонам?	Натарс, балки бар Аллоҳ таваккал кун ва Аллоҳ туро дар саъйят ёрӣ медиҳад, пас дин осон аст, Аллоҳ туро дар он чизе ки дӯст медорад ва розӣ мешавад. муваффақ гар-

Савол:	Ҷавоб:
	донад. Шумо метавонед бо мо ба таври ройгон дар донишкадаи мо, До- нишкадаи Суннат дар истиноди охири паём таҳсил кунед. Дар охир ба шумо тавсия меди- ҳам, ки Паёмбар ﷺ фармуд: «Ба- рои он чизе, ки ба ту фоида мебах-шад, саъй кун ва аз Аллоҳ ёри бихоҳ ва нотавон нашав».

Робитаҳо ба каналҳои Донишқадаи Суннат:

Робитаи Телеграм:

Робитаи Фесбук:

Вебсайти Донишқадаи
Суннат:

Робитаи Вотсап:

Робитаи Твитер (X):

Робитаи Инстаграм:

Робитаи зеркашӣ
кардани китоб:

Канали Ютуб:

Ба фазлу ёрии Аллоҳ субҳонаҳу ва таъоло тарҷумаи ин рисола
9/11/1445 ҳиҷрӣ мувофиқи 17/5/2024 мелодӣ ба поён расид. Аз
Аллоҳ таъоло талаб мекунам, ки ин амалро дар номаи ҳасанотам
қарор диҳад ва ба он банда ва мусалмононро манфиат расонад.

Бо қалами:
ШАҲОБИДДИН СОЛИҲ

Аллоҳ (азза ва чалла)-ро ба он чизе ки аз хусусиятҳои Ӯст, аз парвардигорӣ, улуҳият ва исмҳо ва сифатҳо ягона бидонем.

Ва анвои тавҳид сето аст

Тавҳиди исмҳо ва сифатҳо

Он ягона донишманди Аллоҳ азза ва чалла дар номҳое, ки худро дар китобаш ё ба забони расулаш ﷺ ба он номи-да аст ва ҳудашро ба он васф кардааст, ба ин сурат, ки ҳар чӣ барои худ исбот кардааст, исбот кунем ва ҳар чиро, ки аз худ нафӣ кардааст, нафӣ кунем, бе он ки онҳоро таҳ-риф кунем ва ё маънояшонро бекор кунем ва бе ин ки ба-рои онҳо кайфият тасаввур кунем ва бе монанд кардан.

Тавҳиди улуҳият

Он эътиқод ба якто будани Аллоҳ дар ибодат ва ё дар амалҳои бандагон аст.

Тавҳиди Рубубият

Аллоҳ азза ва чалларо дар афъолаш ягона донем ва ё Аллоҳ азза ва чалларо дар офаридан, мулк ва идора кардан, ягона бидонем.

Дин се мартаба дорад

Эҳсон

Аллоҳ азза ва чалларо онгуна бипарастӣ, ки гӯё Ӯро мебинӣ, агар ту Ӯро набинӣ, ҳамоно Ӯ туро мебинад.

Эҳсон як асос дорад ва зери он ду мартаба аст.

- 1-Ибодати мушоҳада, Аллоҳро бипарастӣ, гӯё, ки Ӯро мебинӣ.
- 2-Ибодати мушоҳада, агар ту Ӯро набинӣ, пас Ӯ туро мебинад.

Имон

Он ба забон гуфтан ва ба қалб эътиқод кардан ва бо аъзои бадан амал кардан аст, зиёд ва кам мешавад.

Асосҳои имон

6

- 1-Имон ба Аллоҳ
- 2-Ба малоикаҳо
- 3-Ба китобҳо
- 4-Ба расулон
- 5-Ба рӯзи охират
- 6-Ба ба тақдири хайр ва шар имон доштан.

Ислом

Он таслим шудан барои Аллоҳ азза ва чалла ба тавҳид ва фармонбардорӣ аз Ӯ бо тоаташ ва аз ширк ва муш-рикон безорӣ чустан аст.

Асосҳои Ислом

5

- 1-Ду шаҳодат.
- 2-Барпо кардани намоз.
- 3-Пардохтани закот.
- 4-Рӯзаи Рамазон.
- 5-Ҳаҷҷи Хона ба қасе, ки тавони онро дорад.

4 Ақсоми ҳаромҳо

Ғуноҳони хурд

(Ғуноҳони хурд ғайри кабира аст) ғуноҳони кабира ба тала-би мағфират кардан тоза ме-шавад ва ғуноҳони хурд ба сабаби идома додан кабира мешавад. Паёмбар ﷺ фар-муд: (Аз хурд шумурдани ғуноҳон парҳез кунед, зеро ки онҳо бар шахс ҷамъ ме-шаванд ва ӯро ҳалок меку-нанд).

Ғуноҳони кабира

(Ҳар чизе ки бар он уқубати хос ҷорӣ шавад) монанди сеҳр ва беэҳтиромӣ ба пада-ру модар, рибо, зино, ливо-та, дурӯғӣ, нӯшидани арақ, дуздӣ, ғайбат, кушта-ни нафсе ки Аллоҳ онро ҳаром карда, магар ки ба ҳақ кушта шавад ва хӯрда-ни моли ятим.

Ширки асғар

(Аз дин хориҷ намекунад, аз ғуноҳони кабира бузургтар аст) монанди гуфтани он чиро Аллоҳ хост ва ту хостӣ, ба ғайри Аллоҳ савганд хӯрдан, андаки риё, тумор-ҳои ширкӣ, ба паранда фо-лӣ бад задан, овехтани каф ва муҳра ва монанди ин бар ин ки инҳо сабаби ҳифз кардан ё дур кардани ҷашм аст.

Ширки акбар

(Аз дин хориҷ мекунад, агар бар ширк бимирад, бахши-да намешавад) барои Аллоҳ шарик қарор медиҳад, ӯро дуъо мекунад, ҳамонгуна ки Аллоҳро дуъо мекунад ё аз вай метарсад ё умед мекунад ё дӯст медорад, монанди дӯст доштани Аллоҳ ё барои вай навъе аз анвои ибодатро сарф мекунад.

Тарзи вузӯ.

Ба қалбаш нияти вузӯ мекунад, сипас меғӯяд : Бисмиллоҳ. Сипас кафҳои дасташро мешӯяд.

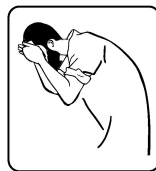
1

Сипас ба кафи дасти росташ об мегирад ва мазмаза мекунад, обро дар даҳонаш андохта онро давр медиҳад, сипас обро аз даҳонаш мебарорад. Сипас обро дар бинияш дохил мекунад, сипас ангушти сабоба ва ибҳомро бар бинияш гузошта обро мебарорад.

2

Сипас рӯяшро мешӯяд, андозаи рӯ аз дамидани мӯи пешонӣ одатан то зери манаҳ аз ҷиҳати дарозӣ ва аз ҷиҳати паҳноӣ мобайни ду нарии гушҳост.

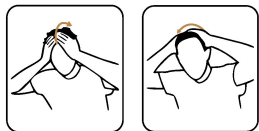
3

Сипас дастонашро аз сари ангуштон то оринҷо мешӯяд, аввал дасти рост сипас дасти чапро мешӯяд.

4

Сипас ҳамаи сарашро масҳ мекашад, аз ибтидои сараш то қафо масҳ мекашад, сипас ба пеши сараш онҳоро мегардонад.

5

Сипас ангуштҳои сабобаро дар гушҳояш дохил мекунад ва ба ангуштҳои ибҳомаш пушти гушҳояшро масҳ мекашад.

6

Сипас поҳояшро бо бичилакҳо мешӯяд.

7

- Аз миқдори шаръӣ зиёд шустан чӣ ҳукм дорад ?

Дар вузӯ аз миқдори шаръӣ зиёд шустан ҷоиз нест, мисле ки аз се бор зиёд шустан, ё болои оринҷро, яъне бозуро шустан, ё болои бичилак, яъне соқро шустан, ё гарданро масҳ кашидан.

8

- Баъди вузӯ меғӯяд :

Ашҳаду алло илоҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу ла шарика лаҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ, ва дар ривояти Тирмизӣ : Аллоҳуммаҷъални минаттаввобин ваҷъални минал мутатаҳҳирин .

9

- Шиканандаҳои вузӯ :

- 1- Он чизе ки аз роҳи пеш ва пас хориҷ мешавад, мисли пешоб, ғоит ё бод.
- 2- Аз байн рафтани ақл ба сабаби хоб, ё беҳуш шудан.
- 3- Хӯрдани гушти шутур.

10

Тарзи таямум :

Таямум иваз аз вузӯ аст, ҳаргоҳ истифода бурдани об дар аъзои вузӯ ё дар баъзе аъзои он узр бошад, аз рӯи набудани об, ё тарси зарар додани истифодаи об, пас ҳок ҷои обро мегирад.

1

Ба қалбаш нияти таямум мекунад, сипас бисмиллоҳ меғӯяд, сипас бар замин як зарба мезанад ва рӯ ва пушти кафҳои дастро масҳ мекашад.

2

Дар вақти задани хок кушодани ангуштҳо дар шариат наомадааст ва на хилол кардани ангуштон дар вақти масҳ кашидани кафҳои даст.

3

Тарзи ғусли воҷибӣ :

Ба қалбаш нияти ғусл мекунад ва сирран бисмиллоҳ меғӯяд, сипас ҳамаи баданро ва зерӣ мӯҳи кам ва зиёдро мешӯяд, бо мазмаза ва обро дар бинӣ кардан.

1

- Сабабҳои воҷиб шудани ғусл :

- 1- Ҷанобат, нозил шудани оби манӣ ба ҳамхобағӣ, ё вохӯрдани олатҳои марду зан.
- 2- Хуни ҳайз ва нифос.
- 3- Мурдан ба ҷуз шаҳид.
- 4- Ислои овардани кофир.

2

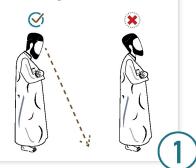

Таҳияи : доктор Ҳайсам Сарҳон, мударриси масҷиди Паёмбар ва сардори донишгоҳи Суннат :
mahadusunnah.com

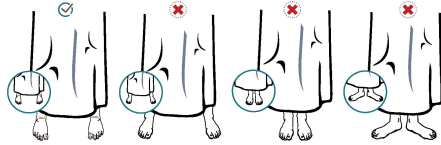
Ҳуқуқи чоп, нашр ва тавзеъ озод аст
Барои тарҷумаи брошюра : sarhan.com ё баркодро масҳ бикаш !

Суннат аст, ки имом ва мунфариб ба сӯй сутра намоз гузоранд, ва сутраи имом сутари қавм аст.

Назарашро дар ҷои саҷдааш қарор медиҳад ва ба ину он тараф назар намекунад.

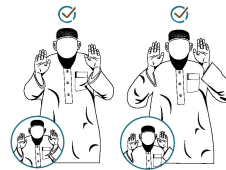

Байни қадамҳояшро ҳамонанди байни китфҳояш қарор медиҳад, зиёду кам намекунад ва хориҷашонро баробар мекунад.

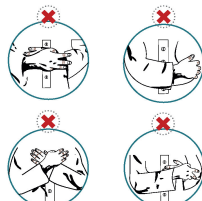
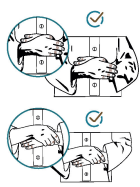
2

Баъди бачо овардани шартҳои намоз "Аллоҳу акбар" меғӯяд дастҳоро дар ҳоле ки ангуштро ҷамъ ҳастан баробари гушҳо ё баробари китфҳо мебардорад ва кафҳои дастро тарафи қибла қарор медиҳад.

3

Сипас кафи дасти росташро бар пушти кафи дасти чапаш гузошта ва банди даст ва соҳидро бар садраш мегузорад ё қабза мекунад.

4

Сипас барои намозгузор хондани дуои калиди намоз танҳо дар рақъати якум мустаҳаб аст ва беҳтар ин аст, ки дуоҳое ки дар истифтоҳ ворид шудааст гоҳ гоҳ бихонад, пас меғӯяд «Субҳанакаллоҳумма ва биҳамдика ва табаракасмука ва таъала қаддука ва ла илаҳа ғайрук».

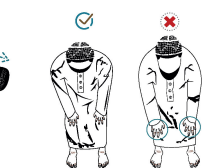
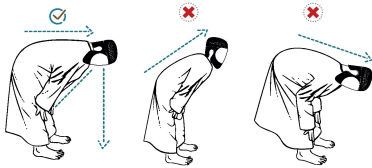
Сипас Аъзубиллаҳ ҳамчуноне ки омадааст меғӯяд: «Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир-раҷим».

Сипас Бисмиллоҳ меғӯяд ва сураи Фотиҳаро ба тартиби оятҳо, калимаҳо, ҳарфҳо, ва ҳаракатҳояш меҳонад «Бисмиллоҳир-Раҳманир-Раҳим(1) Алҳамдулиллоҳ рабил аламин(2) Арраҳманир раҳим(3) Малики явмиддин(4) Иййака наъбуду ва иййака настаъин(5) Ихдинас сиротал мустақим(6) Сиротал лазина анъамта алайҳим ғайрил мағзуби алайҳим валазоллин(7)».

Сипас он ки аз Қурон барояш муяссар мешавад бе Аъзубиллаҳ хондан мустаҳаб мебошад ва танҳо дар аввали сураҳо Бисмиллоҳ меғӯяд.

5

Сипас дастонашро мебардорад ҳамонгуна ки дар тақбири эҳром Аллоҳу акбар гуён мебардошт ва рӯқъ мекунад. Сипас зонаҳояшро қабза мекунад ва оренҷҳояшро ҳам намекунад ва пушташро баробари сараш қарор медиҳад ва якбор аз рӯи воҷиби "Субҳана рабиял азим" меғӯяд ва барои он мустаҳаб аст, ки аз он чи ворид шудааст зиёд бигӯяд.

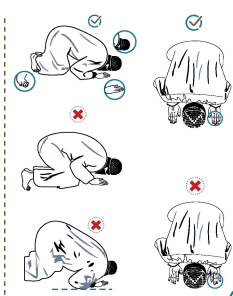
6

Сипас бо бардоштани сар пеш аз муътадил шудан "Самиъаллоҳу лиман Ҳамидаҳ" меғӯяд бо бардоштани дастҳо бо баробари гушҳо ё китфҳо.

Ҳаргоҳ муътадил шуд "Раббана валакал Ҳамд" гӯяд ва барои он мустаҳаб аст ки аз он чи ворид шудааст зиёд кунад.

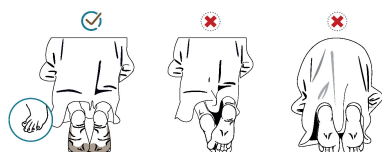
Сипас бе бардоштани дастҳо Аллоҳу акбар меғӯяд ва ба ҳафт аъзо: пешонӣ, бинӣ, ду кафи даст, ду зону, ва шиками ангуштони пойҳо саҷда мекунад.

Миёни кашҳо ва миёни шикам ва рон ва миёни рон ва соқро кушода мегузорад ва зирои дастонашро аз замин мебардорад.

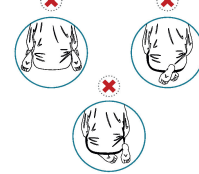
7

Ва якбор аз рӯи воҷиби "Субҳана рабиял аъла" меғӯяд, ва барои ӯ мустаҳаб аст, ки аз он чи ворид шудааст зиёд бигӯяд, ва ба он чизе ки меҳаҳад дуо кунад ва беҳтар ин аст, ки ба дуоҳое ки дар суннат ворид шудааст дуо кунад.

8

Сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва пойи чапашро хобонда бар он менишинад ва пойи росташро рост мегузорад ва шиками ангуштони пойи росташро бар замин ва ангуштонашро ба сӯи қибла қарор медиҳад ва кафҳои дасташро бар ниҳояти ронҳояш мегузорад ва "Раббигфирлий" меғӯяд ин нишастан дар ҳамаи нишастаниҳои намоз аст ба ҷуз нишастани сеюм ва ҷаҳорум дар аттаҳиёти охир ва дар он таваррук мекунад ба ин, ки пойи чапашро дар зер соқи пойи росташ мегузорад.

9

Сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва саҷда мекунад монанди саҷдаи якум, сипас Аллоҳу акбар меғӯяд ва барои рақъати дуюм қоим мешавад ва дар рақъати дуюм монанди рақъати якум мекунад, магар ки дар рақъати дуюм тақбири эҳром ва дуои истифтоҳ нест.

Ҳаргоҳ аз саҷдаи дуюм фориг шуд барои аттаҳиёт мешинад.

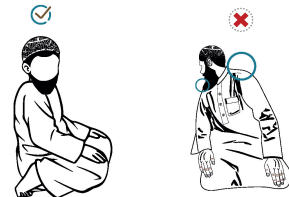
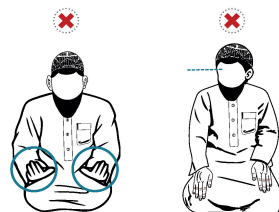
Ва ба ангушти сабоба ишора мекунад ва ангушти миёна ва ибҳомро ҳалқа мекунад, ва ангушти сабобаро ҳаракат дода ба он дуо мекунад.

Ва аттаҳиётро меҳонад сипас савоти Иброҳими́ро "Аттаҳиёту лиллаҳи вас савату ват таййибат. Ассаламу алайка аюҳан набию ва раҳматуллоҳи ва баракатуҳу ассаламу алайна ва ала ибадиллаҳис солиҳин ашҳаду алла илаҳа иллаллоҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ. Аллоҳумма салли ала Муҳаммад ва ала али Муҳаммад кама салайта ала Иброҳима ва ала али Иброҳима иннака ҳаимидум маҷид. Аллоҳумма барик ала Муҳаммад ва ала али Муҳаммад кама боракта ала Иброҳима ва ала али Иброҳима иннака ҳаимидум маҷид".

Сипас аз ҷаҳор чиз паноҳ металабад "Аллоҳумма инни аъзуз бика мин азаби ҷаҳаннам ва аъзуз бика мин азабил қабр ва аъзуз бика мин фитнатид даҷҷал ва аъзуз бика мин фитнатил маҳё валмамат" ва ба он чизе ки меҳаҳад дуо мекунад, ва беҳтар аст ба он чизе ки ворид шудааст дуо кунад бо гуфтани "Аллоҳумма аъинни ала зикрика ва шурика ва ҳусни ибадатик".

Сипас ду салом медиҳад ба тарафи рост ва чапаш ва меғӯяд "Ассаламу алайкум ва раҳматуллоҳ" ва танҳо ба сараш бе китфҳонаш ва бе ҳаракат додани сар ба болову поён ва бе ишора кардан ба дастон илтифот мекунад.

10

Омода кунанда : Д. Ҳайсам Сарҳон мударрис масҷиди Набавӣ ва сардори "маъҳади суннат-

mahadusunnah.com

Ҳуқуқи чоп ва нашр ва тавзеъ озод аст
Барои тарҷумай брашура: sarhaan.com ё барқодро масх қун

دلائل النبوة واعلام النبوة

Далели набувват ва нишонаҳои набувват

ҚИССАИ ИСЛОМ ОВАРДАНИ ЯХУДӢ

маҷлиси мунозара дошт, пас бо мардум марди яҳудие ворид шуд, ки либос ва чеҳраи зебо ва бўи хуш дошт. Гуфт: Пас нек сухан гуфт.

Ҳангоме ки маҷлис тамом шуд, Маъмун ӯро даъват кард ва ба ӯ гуфт: Исроилӣ? Гуфт: Бале.

Маъмун гуфт: Исломо қабул кун, то барои ту чунин ва чунон кунам ва ӯро ваъда дод.

Яҳудӣ гуфт: Дини ман ва дини падаронам ва рафт.

Гуфт: Пас аз як сол мусалмон шуда омад ва аз фикҳ сухан кард ва хело хуб сухан кард. Ҳангоме ки маҷлис тамом шуд, Маъмун ӯро фарёд кард ва гуфт: Оё рафиқи дирӯзӣ мо нестӣ?

Гуфт: Бале.

Маъмун гуфт: Чӣ сабаб шуд, ки Исломо қабул кардӣ?

Гуфт: Ман аз назди ту рафтам ва хостам, ки динҳоро имтиҳон кунам ва мебинӣ, ки хатти хуб дорам.

Пас ман ба Таврот рӯ овардам ва се нусха навиштам ва бар он илова ва кам кардам ва онро ба калисо бурдам, пас аз ман харида шуд.

Ман ба Инҷил рӯ овардам ва се нусха навиштам, илова ва кам кардам ва ба ибодатгоҳи насоро бурдам, пас аз ман харида шуд.

Ман рӯ ба Қуръон овардам ва се нусха аз он кардам ва ба он илова ва кам кардам ва ба назди китобу варақфурушон бурдам, пас ба он нигаристанд. Вақте диданд, ки дар он зиёду кам шуда аст, онро партофтанд ва нахариданд. Пас ман дониستم, ки ин китоб ҳифзшуда аст.

Ин сабаби ислом овардани ман шуд.

Яҳё ибни Аксам гуфт: Он сол ман ҳаҷ рафтам ва бо Суфён ибни Уяйна вохӯрдм ва хабарро ба ӯ нақл кардам.

Ба ман гуфт: Далелу тасдиқи ин дар китоби Аллоҳ аст.

Гуфтам: Дар куҷои он аст? Гуфт: Дар фармудаи Аллоҳ таъоло дар мавзӯи Таврот ва Инҷил:

"Донишмандон ва парҳезгорон ба ҳифзи китоби Аллоҳ (Таврот) амршуда буданд". (Сураи Моид, ояти: 44). Пас ҳифзи Тавротро ба онҳо супурда шуда буд, пас зоеъ шуд.

Ва Аллоҳ азза ва ҷалла фармуд:

"Ба ростӣ ки Мо Қуръонро нозил кардем ва Мо онро ҳифз мекунем". (Сураи Ҳиҷр, ояти: 9).

Пас Аллоҳ ҷалла ва ало онро барои мо ҳифз кард, пас зоеъ нашуд". (Тафсири Қуртубӣ, 10/6).

القرآن الكريم

Қуръони Карим

اللغة الطاجيكية

Забони Тоҷикӣ

SARHAAN.COM

MAHAD SUNNAH.COM

Рӯза ду қисм аст

Нафл:
Дар ғайр аз инҳо.

Вочиб: Дар моҳи Рамазон, каффорот ва назрҳо

Таърифи рӯза

Ин ибодати Аллоҳ аст, ки шахс аз хӯрдан, нӯшидан ва дигар чизҳои фосидкунанда аз тулӯи субҳи содиқ то ғуруби офтоб худдорӣ мекунад.

Рӯза ду асос дорад

2

Худдорӣ аз чизҳои фосидкунанда

Баъзе чизҳое, ки барои рӯзадор ҷоиз аст

- Чашидани таъми хӯрок барои эҳтиёҷ.
- Фуру бурдани оби даҳон.
- Ғул.
- Мисвок.
- Хушбӯй задан.
- Сард кардан.

Ният

1

Нияти нафл

Рӯза дар ҳар вақти рӯз дуруст мешавад, то вақте ки бо чизи фосидкунанда наояд, аммо аҷр аз вақти ният ҳисоб мешавад.

Нияти фарз

Лозим аст, ки ният дар рӯзаи фарз аз шаб пешакӣ карда шавад, яъне: қабл аз субҳ. Дар моҳи Рамазон нияти рӯза бо ворид шудани моҳ кофӣ аст. Маҳалли ният дил аст ва ба забон овардани он бидъат мебошад.

1-Хӯрдан ё нӯшидан қасдан — пас ҳар кӣ фаромӯш кунад, рӯзааш дуруст аст.

2-Ҳамхобагӣ, агар ин дар рӯзҳои Рамазон ва рӯза бар ӯ вочиб бошад, пас ба ӯ каффорати саҳт ворид мешавад. 3-Рехтани манӣ.

4-Ҳар чизе ки маънии хӯрдан ва нӯшиданро дошта бошад, масалан сузандоруҳои ғизоӣ.

5-Баровардани хун бо ҳичомат. 6-Қасдан қай кардан.

7-Хориҷ шудани хуни ҳайз ва нифос.

Фосидкунандаҳои рӯза:

Шартҳои вочиб будани рӯза

1-Ислом.

2-Ақл

3-Ба балоғат расидагӣ, вале касоне, ки ба балоғат нарасидаанд, бояд рӯза гиранд ва валии онҳо онҳоро фармон медиҳад.

4-Дар ватан будан: Рӯза бар мусофир вочиб нест ва беҳтар аст, ки агар барои ӯ мушкил набошад, рӯза гирад, барои амал кардани Паёмбар ﷺ зеро ки ин зудтар барои адои ҳаққи Аллоҳ ва осонтар барои масъул мебошад ва барои расидан ба фазилати моҳ.

5-Саломатӣ.

6-Аз ҳайзу нифос пок будан.

Ба рӯзадор ҳаром аст:

- 1-Фуру бурдани балғам, бо он рӯза намешиканад.
- 2-Бӯсидан барои онҳое, ки аз фосид шудани рӯзаашон амон нестанд. 3-Ғуфтани дуруғ (ки ин амал кардани ҳар чизе, ки ҳаром аст). 4-Надоништан (ки аблаҳӣ аст).
- 5-Висол (яъне дар ду рӯз пайдарпай ифтор накардан).

Макрӯҳҳои рӯза

- 1-Дар мазмаза ва об дар бинӣ кардан муболаға кардан аст.
- 2-Бе ҳоҷат чашидани таъми таом.

Закот ду қисм аст

1. Нафл: Ин ҳар чизест, ки инсон маҳз барои ибодат хориҷ мекунад.

2. Фарз:

Ва он ду навъ аст

Закоти бадан:

Ин закоти фитр аст. Ин барои ҳар мусалмон воҷиб аст: калон ё хурд, мард ё зан, озод ё банда.

Закоти мол:

Маънои шариати он: (Ибодат кардани Аллоҳ таъоло бо баровардани як қисм воҷиби шариатӣ дар моли махсус барои гурӯҳ ё ҷойи муайян) ва он рӯки сеюми аркони Исломи аст

ва ба чор қисм тақсим мешавад

1

Нақдҳо

тилло ва нуқра ва ҳар чизе, ки ҷойгузини онҳо мебошад, масалан, асҳор ва дигар чизҳо, ки нисоби тилло 20 мисқол (85 гр) ва нисоби нуқра 200 дирҳам (595 гр) мебошад.

4

Молҳои тиҷоратӣ

Ва ин ҳар чизест, ки барои фурӯш ва харид омода шудааст.

3

Он чи аз замин мерӯяд

Ғалла ва мевагӣ.

2

Соима

Ҳайвонҳое, ки бештар ё тамоми сол ба чаридани ҳӯроки ҷоиз машғуланд ва мақсад аз баҳиматул аъном: Шутур, гов ва бузу ғусфанд аст.

Аҳли закот

Касоне ҳас-танд, ки бештар ё нисба аз кофиро меёбанд. Агар мо кофиро барои як сол, масалан, 12000 ҳисоб кунем, пас фақир дар ин ҷо 6000 ё ҳеч чиз надорад. Мискин касест, ки 6000 ё бештар дорад, вале 12000 намерасад, чунки мо ба мискин ва фақир он чизро медиҳем, ки барои як сол кифоя кунад, чунки закот дар давоми сол воҷиб аст

Мискинҳо 2

Ин мардумони эҳтиёҷманд аст, ки чизе намеёбанд ё танҳо як қисми кофӣ меёбанд.

Фақирон 1

Ва ин касонест, ки закотро ҳам мекунад, нигоҳ медоранд ва барои тақсим кардани он таъйин шудаанд. Валий амр онҳоро таъйин мекунад ва шартӣ фақр дар бораи онҳо вучуд надорад, балки онҳо ҳамчунин аз закот мегиранд, ҳатто агар сарватманд бошанд.

Кормандони закот 3

аз онҳое, ки интизор меравад, ки Исломи меоваранд ё зарари онҳоро дур мекунад ё имони онҳо қавӣ мешавад.

Нарм кардани дилҳои онҳо 4

Ин дар бар мегирад ғозиёну ҳар чизе, ки онҳо барои мубориза ба он ниёз доранд, аз ҷумла аслиҳа ва дигар чизҳо.

Дар роҳи Аллоҳ 7

ва инҳо ҳастан: А - Муқотаби мусалмон. Б - Озод кардани ғуломи мусалмон. В - Асири мусалмон.

Дар озод кардани гардан 5

Ин мусофири гузаркунандааст, ки маб-лағи сафараш тамом шуда аст ва ба ӯ он чизе дода мешавад, ки ӯро ба вата-наш мерасонад.

Писари роҳ 8

ва инҳо аст: А - Товон барои ислоҳи муносибатҳо. Б - Товон барои нафси худаш.

Товондорон 6

Маносики Ҳаҷ

ЗАБОНИ
ТОҶИКИ

طاجيكية

ههڻم ځاڻ

Тавофи қудум

Пеш ва баъд аз ду чароғаки сабз роҳ равед. Ва байни ду нишонаи сабз бо шиддат бидавед, ки ин давидан хос барои мардон аст.

2

Аз санги сиёҳ то санги сиёҳ ҳафт маротиба тавоф кардан

Поён Оғоз

Сафо

Марва

Саъй байни Сафо ва Марва

3

9

Тарошидани мӯйи сар ва ё кӯтоҳ кардани он

Тарошидан ва кӯтоҳ кардани мӯйи сар барои мардон аст ва барои занон бошад, кӯтоҳ кардан аз ғусси онҳо.

Рӯзи даҳум

8

Қурбонӣ кардан барои шахсе, ки нияти ҳаҷчи таматтуъ ва ё ҳаҷчи қирон карда буд

Рӯзи даҳум

Тавофи ифоза

10

Саъй байни Сафо ва Марва барои шахсе, ки нияти ҳаҷчи таматтуъро дошт ва ё шахсе, ки баъди тавофи қудум саъй накардааст.

11

Аз зани ҳайздида ва нифосдида соқит мешавад

Тавофи видоъ

13

12

Ҷамараи 1

Партофтани Ҷамараи Ақаба дар рӯзҳои 11, 12 ва 13.

Ҷамараи 2

Маконҳои дуо

Ҷамараи 3

Маконҳои дуо

Партофтани Ҷамараи Ақаба ва шабро дар Мино гузарондан

Партофтани ҳафт сангча ба Ҷамараи Ақаба

Рӯзи даҳум

Партофтани Ҷамараи Ақабаи хурд, сипас миёна ва сипас калон, ки ин амал баъди заволи офтоб аст, яъне баъди даромадани вақти пешин.

Шабро дар Муздалифа гузаронидан

Рӯзи нухум дар Муздалифа намози шом ва хуфтанро адо намояд ва рӯзи даҳум намози бомдодро бихонад.

Шаби даҳум

Истодан дар Арафот

Арафот аз намози пешини рӯзи нухум оғоз гардида, бомдоди рӯзи даҳум ба поён мерасад. Дар Арафот намози пешин ва асрро ҷамъи тақдим ва қаср адо менамоянд.

Шаби нухум

Шабро дар Мино гузаронидан

Рӯзи 8-уми Зулҳиҷҷа дар Мино намози пешин, аср шом ва хуфтанро адо намуда, пас рӯзи нухум намози бомдодро мехонад.

4

Рӯзи нухум

5

Эҳром

Нияти даромадан ба маносики Ҳаҷ

1

Он ҳоҷиҳое, ки бо роҳи ҳавой ба ҳаҷ меоянд, дар вақти гузаштан аз наздиктарин миқот дар осмон ба эҳром медароянд.

Ҷуҳфа миқоти аҳли Шом ва Миср аст, ки он аз Макка 186 км дур мебошад.

Зулхулайфа миқоти аҳли Мадина аст, ки он аз Макка 420 км дур мебошад.

Зота Ироқ миқоти аҳли Ироқ аст, ки он аз Макка 98 км дур мебошад.

Қарнул манозил миқоти Аҳли Наҷд аст, ки он аз Макка 99 км дур мебошад.

Яламлам миқоти аҳли Яман аст, ки он аз Макка 99 км дур мебошад.

- **Аркони Ҳаҷ:** Ҳаҷ комил намегардад, магар бо иҷрои тамоми аркони он.
- **Воҷиботи Ҳаҷ:** Ҳар шахсе, ки яке аз воҷиботи ҳаҷро тарк мекунад, кафорати он забҳи як ғусфанд аст.

alsarhaan.com
sarhaan.com

1

Эҳром

Нияти даромадан ба нусук

Онҳое, ки бо роҳи ҳавой ба меоянд, дар вақти гузастан аз наздиктарин миқот дар осмон ба эҳром дароянд

Миқоти аҳли Шом ва Миср Ал Ҷухфа, 186 км

Миқоти аҳли Мадина Зулхулайфа, 420 км

Миқоти аҳли Ироқ Зота Ирк, 98 км

Миқоти Аҳли Наҷд Қарнул манозил 99 км

Миқоти аҳли Яман Яламлам, 99 км

Аз санги сиёҳ то санги сиёҳ ҳафт маротиба тавоф кардан

2

Тавоф

Поён Оғоз

Ҳафт давр

Ва роҳ рафтан пеш аз ду чароғи сабз. Ва давидани бо шиддат дар байни ду нишонаи сабз, ки ин давидан хос барои мардон аст.

Сафо

Саъй байни Сафо ва Марва

4

Марва

Намоз дар оқиб мақоми Иброҳим (агар имконият ёфт)

3

Маҳзуроти эҳром

1 Кандани мӯй аз сар ва ё аз бадан

2 Гирифтани нохун 3 Истифодаи хӯшбӯйӣ

4 Бастани ақди никоҳ ба худ ва ё ба дигарон

5 Алоқаи мард бо зан

6 Қатл ва шикори ҳайвоноти саҳроӣ

1 Пӯшидани либосе, ки дӯхта шуда бошад, ба монанди либоси бадан ва ё узве аз бадан.

2 Пӯшидани сар бо салла ва ё тоқӣ

1 Пӯшидани рӯй бо ниқоб ва ё чашмбанд, лекин агар бо мардҳо рӯ ба рӯ ояд бо химори худ рӯяшро пӯшонад.

2 Пӯшидани дастпӯш

Чизҳое, ки дар вақти Умра танҳо ба мардон ҳаром аст:

Чизҳое, ки дар вақти умра танҳо ба занон ҳаром аст:

Амалҳое, ки дар Умра амри муҳтаҳаб аст:

Тарошидани мӯйи сар ва ё кӯтоҳ кардани он

5

Тарошидан ва ё кӯтоҳ кардани мӯйи сар барои мардон ва кӯтоҳ кардани мӯйи зан ба қадри як бугуми ангушт

1 Гирифтани нохун ва гирифтани мӯйе, ки пеш аз даромадан ба нияти эҳром лозим буд.

2 Ғусл кардан барои даромадан ба эҳром 3 Хӯшбӯйӣ задан ба бадан барои мардон

4 Пӯшидани изор ва ридои сафед барои мардон

5 Талбия гуфтан баъди бастани эҳром то оғози тавоф: "Лаббайкаллоҳумма лаббайк, лаббайка ло шарика лака лаббайк, иннал ҳамда ван неъмата лака вал мулк ло шарика лак".

6 Кушодани китфи рост дар тавоф барои мардон

7 Бӯсидани санги сиёҳ 8 Тезтар роҳ гаштан дар се даври аввали тавоф

9 Ду ракат намоз дар оқиб мақоми Иброҳим

Инсон майл ва ҳоҷат дорад барои он ва инчунин таъсир мерасонад дар муҷтамаъ ва ба гирди атрофи худ, зикри он ворид шудааст дар ҳадисҳои набави саҳеҳ.

Суннат	Ҳукми он	Таърифи он
[1] Паст кардани мӯйлаб	Суннат, макруҳ аст тарошидан	Мӯйлабро паст кардан аз суннат аст ва инчунин гирифтани атрофи лаб
[2] Риш гузоштан	Воҷиб аст	Тарошидани риш ҳаром аст, зеро амри Набави аст барои мондану дароз кардани он
[3] Мисвок	Суннати муаккада	Истеъмоли Химча аз дарахти Арок барои тозагии дандон, он суннат аст дар ҳама вақт. Ва таъкид шуда аст: Дар вақти таҳорат, ва Намоз ва даромадан дар вақти Масҷид ва хондани Қуръон ва аз хоб хестан ва вақти мавт, ва тағир додани бӯйи даҳон.
[4] Истиншоқ (ба бини об кашидан)	Аз суннатҳои таҳорат	Шустани бини, обро дароварда ва хориҷ кардан аст.
[5] Кӯтоҳ кардани нохунҳо	Суннат аст. Набояд аз чиҳил рӯз бештар гузошта шавад	Гирифтани нохон, зеро агар истад таги он чиркини ҷам мешавад
[6] Шустани мафосили ангуштҳо	Суннат аст	Тоза кардани ҷойҳои ки чиркини ҷам мешавад мафосили панҷаҳои пушти даст
[7] Кандани мӯйи зери бағал	Суннат аст. Набояд аз чиҳил рӯз бештар гузошта шавад	Тоза кардани мӯйҳои ки мебарояд дар таги бағал чи бо кандан ва чи ба тарошидан. Агар он истад бӯй мекунад.
[8] Тарошидани мӯйи зери ноф	Суннат аст. Набояд аз чиҳил рӯз бештар гузошта шавад	Мӯйҳои ки атрофи фарҷ аст, кандан ё дур кардан бо крему доруҳои ки мӯйро мерезонад.
[9] Истинҷо бо об	Аз одоби қазои ҳоҷат	Пок кардани чизе ки аз пушту пеш мебарояд бо об ё миндил ва гирди атрофи он.
[10] Мазмаза	Аз суннати таҳорат	Шустани даҳон бо об ва хориҷ кардани об
Оиша (разияллоҳу анҳо) гуфтанд: Расулаллоҳ (саллаллоҳу алайҳи ва салам) гуфтанд: "Даҳ чиз аз фиртат аст: Паст кардани мӯйлаб дароз кардани риш, ва мисвок ва истиншоқ бо об ва паст кардани нохон ва шустани панҷаҳо ва кандани мӯйи таги бағал, ва тарошидани зери ноф ва шустани махраҷайн бо об", Закариё гуфт: Мусъаб гуфт: Фаромуш кардам даҳумашро ба фикрам мазмаза бо об буд. Зиёдати Қутайба аст ки Вакеъ гуфт: {Шустани махраҷайн яне мустаҳаб аст}. Бо ривояти Муслим.		
[11] Хатна	Воҷиб ба Мардон Суннат ба занҳо агар муҳтоҷ бошад	Буридани пусте ки дар сари олат аст, зеро агар истад чиркини ҷам мешавад, инчунин пешоб кардан осон мешавад.
Аз Абу Ҳурайра (рази бошад Аллоҳ аз ӯ) ривоят аст ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва салам) гуфтанд: "Панҷ чиз аз фитрат аст: Хатна ..." Ҳадис. Бо ривояти Бухорӣ ва Муслим.		

Содир : Фатҳул муин дар Минҳоҷ солиқин ва тавзеҳи фикри дар дин. Аз шайх Ҳайсам Сарҳон Аллоҳ ҳифз кунад. Нусхаи яkkум. 1443х

ملخص كتاب
الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

★ Хулосаи китоб★
Воситаҳои муфид барои ҳаёти
хушбахтона

Муаллиф: Абдурраҳмон ибни Носир Саъдӣ ۱۳۰۷-۱۳۷۶ яке аз маъруфтарин уламони мусулмони замони худ ва яке аз имомони муҳаққиқ буд.

Сабаби навиستاني китоб:

Замоне ки шайх ба Лубнон соли ۱۳۷۳ ҳичрӣ барои муолиҷа сафар кард дар онҷо китоби (دع القلق وبدأ الحياة) -(Бе қарориро тарк кун ва зиндагиро шурӯъ кун)-и нависандаи Амрикоӣ Дел Канегрӣ пас аз он хушаш омад ва бар асоси он ин китобро навишт.

۱- Имон ба Аллоҳ таъоло ва аъмоли нек; Имон сабаби сабру қаноат ва ризоят ба он чи Аллоҳ тақдир кардааст.

۲-Эҳсон "некӣ кардан" ба ҳалқ дар гуфтор ва кирдор; пас некӣ хайро меорад ва бади ро дӯр мекунад.

۳-Машғул шудан ба кор ё дониши муфид; он дилро аз фикр кардан ба чизе, ки шуморо ба ташвиш меорад дӯр мекунад.

۴-Ба фикри кори имруза кор кунед; аз ончи гузашт андӯҳгин мабош, ва нигарони оянда набош, зеро Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва саллам аз ғаму андӯҳ аз Аллоҳ паноҳ металабид.

المؤلف:

عبد الرحمن بن ناصر
السعدي ۱۳۰۷-
۱۳۷۶هـ من أبرز
علماء المسلمين
في عصره وأحد
الأئمة المحققين.

سبب التأليف:

لما سافر الشيخ إلى
لبنان في رحلة علاجية
عام ۱۳۷۳هـ فقرأ هناك
كتاب (دع القلق وبدأ
الحياة) للكتاب
الأمريكي ديل كانغري
فأعجب به، وألف على
نحوه هذا الكتاب.

الإيمان بالله تعالى
والعمل الصالح

لما سافر الشيخ إلى
لبنان في رحلة علاجية
عام ۱۳۷۳هـ فقرأ هناك
كتاب (دع القلق وبدأ
الحياة) للكتاب
الأمريكي ديل كانغري
فأعجب به، وألف على
نحوه هذا الكتاب.

الإحسان إلى الخلق
بالحقول والفعل

لما سافر الشيخ إلى
لبنان في رحلة علاجية
عام ۱۳۷۳هـ فقرأ هناك
كتاب (دع القلق وبدأ
الحياة) للكتاب
الأمريكي ديل كانغري
فأعجب به، وألف على
نحوه هذا الكتاب.

الاشتغال
بعمل أو علم نافع

لما سافر الشيخ إلى
لبنان في رحلة علاجية
عام ۱۳۷۳هـ فقرأ هناك
كتاب (دع القلق وبدأ
الحياة) للكتاب
الأمريكي ديل كانغري
فأعجب به، وألف على
نحوه هذا الكتاب.

أشغال الفكر بعمل
اليوم

لما سافر الشيخ إلى
لبنان في رحلة علاجية
عام ۱۳۷۳هـ فقرأ هناك
كتاب (دع القلق وبدأ
الحياة) للكتاب
الأمريكي ديل كانغري
فأعجب به، وألف على
نحوه هذا الكتاب.

۵-Бештар зикр кардани Аллоҳ таъоло; пас зикри Аллоҳ ба қалб амну оромӣ меорад.

۶-Шумори неъматҳои зоҳиру ботинии Аллоҳ таъоло; он шукрро меорад ва ташвишро фаромӯш мекунонад.

۷-Нигоҳ кардан ба касе ки поёнтар аз шумост; он туро ба ҳамду санои Аллоҳ бар он чизе, ки ҳастӣ ҳидоят мекунад ва ғаму андӯҳи туро дур мекунад.

۸-Фаромуш кардани гузашта; он чи гузашт, баргардонда намешавад ва бо он кор кардан беҳуда ва девонагӣ аст.

۹-Дуои Аллоҳ таъоло; мисли дуъо кардан барои ислоҳи дини худ, дунёву охират, чунон ки дар ҳадис омадааст.

۱۰-Барои баҳо додан ба имкониятҳои бадтарин; вақте фалокат рӯй медиҳад имкони бадтарин ин аст, ки ҳангоми вуқӯъ фалокатро сабуктар мекунад ва агар ба вуҷуд ояд саъй мекунад, ки то ҳадди имкон онро кам кунад.

۱۱-Ба ваҳм ва ҳаёлот гирифта нашавем; пас таваҳумҳои фикрҳои бадро бар шумо ба армуғон меорад ва интизории ин, ки ягон чизи бад рӯй медиҳад, боиси ташвишҳо ва бемориҳо мегардад.

۱۲-Вобастагии қалб ба Аллоҳ ва таваккал кардан ба Ӯ; (ва ҳар кас бар Аллоҳ таъоло таваккал кунад, пас Аллоҳ ӯро кофӣ аст). Сураи Талоқ ояти: ۳.

۱۳-Ба ҳатогихи дигарон тоқат кардан ва бо онҳо сабр кардан; ҳар як инсон бояд нуксе ё норасоӣ ё коре дошта бошад, ки шумо онро бад мебинед, пас ба тарафи хубии ӯ назар кунед.

۱۴-Ба чизҳои беаҳамият машғул нашавед; чӣ тавре ки шумо ба тоб овардани офатҳои табиӣ ва чизҳои калон қарор медиҳед, ҷавонон эҳтимоли зиёд аз онҳо рӯй мегардонанд.

۱۵- Ҳаёт кӯтоҳ аст; зиндагии ҳақиқӣ-бо кӯтоҳии худ-ҳаёти хушбахтӣ ва оромиш аст, пас онро бо нигаронӣ кӯтоҳтар макун ва ба ранҷ кашида нашав.

۱۶-Бисёр изтироб, ва онҳо воқеӣ нестанд; бисёр чизҳое, ки шумо аз он нигарон будед, рӯй надоданд, эҳтимоли заифро ба бисёр имкониятҳои қавӣ қарор надихед.

۱۷-Аз озор додани одамон нороҳат нашавед; пас мардум ба ҳудашон зиён мерасонанд ва агар ба он машғул шавӣ, ба андозаи зиёнашон ба ту зиён мерасонад.

۱۸-Ҳаёти шумо аз фикрҳои шумо вобаста аст; агар фикратон дар бораи он бошад, ки дар дин ё дар дунё чӣ фоидае ба шумо мерасонад, пас зиндагии шумо хуб ва хушбахт аст, вагарна баръакси он аст.

۱۹-Аз инсонҳо шукрро интизор мабош; агар ба онон, ки бар ту ҳақдоранд ва ё онон, ки ҳақ надоранд, некӣ кунӣ ин муомила бо Аллоҳ аст, пас шукр накардани онҳо ба ту парвояе наку.

۲۰-Худатонро ба он чи барои шумо фоида дорад машғул кунед; чизҳои зараровар изтиробу андӯхро ба бор меоранд, аз амалҳои судманд мадад бичӯед.

۲۱-Корро фавран анҷом диҳед; пас, агар корҳо ҳал нашаванд, боқимондаи корҳои қаблӣ бар шумо ҷамъ мешаванд ва корҳои минбаъда ба онҳо илова карда мешаванд ва онҳо шуморо банд мекунанд.

۲۲- Афзалият диҳед; аз муҳимтарин ва баъд аз ҳама муҳим оғоз кунед ва он чизеро, ки ба он нафсат майл мекунад, интиҳоб кун, то дилгирӣ ба шумо рӯй надихад машварат кун, пас касе ки машрават кард пушаймон намешавад.

